

Motion till riksdagen 2021/22:2463

av **Jonas Andersson i Lingham m.fl. (SD)**

Åtgärder mot extremism i civilsamhället

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med förslag på hur regelverk och tillsyn ska skärpas i syfte att förhindra att våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer får offentligfinansierat stöd, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att när organisationer upphör att uppfylla demokrativillkor som krävs för att erhålla statsbidrag så ska konsekvenserna utredas av att statsbidrag tidigare har utbetalats till aktuella organisationer och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med förslag på hur det kan förhindras att organisationer kan erhålla offentligfinansierat stöd genom kommuner och regioner om de har nekats statsbidrag med hänvisning till att de bidrar till radikalisering, våldsbejakande extremism och liknande som kan anses utgöra ett säkerhetsproblem, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda Muslimska brödraskapets etablering i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med förslag om att stoppa offentligfinansierat stöd till organisationer inom Muslimska brödraskapets nätverk och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda konsekvenserna av det offentligfinansierade stöd som betalats ut till organisationer inom Muslimska brödraskapets nätverk och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda Muslimska brödraskapets kopplingar till terrorism och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med förslag om att motverka inkonsekvent utdelning av statsbidrag och tillkännager detta för regeringen.

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med förslag som säkerställer att offentligfinansierat stöd inte ska kunna utgå till organisationer som skapar incitament för och underlättar illegala invandrares vistelse i Sverige, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att statsbidraget till organisationer bildade på etnisk grund ska avvecklas och att andra typer av statsbidrag inte ska kunna utgå till motsvarande typer av etniska invandrarorganisationer och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med förslag som säkerställer att statligt stöd inte ska kunna utgå till organisationer med en agenda som kretsar kring vitt privilegium, vit skörhet och motsvarande rasistiska idéer, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska återkomma till riksdagen med förslag i syfte att förstärka arbetet med att förhindra att statsbidrag till organisationer utnyttjas av organiserad brottslighet, klankriminella och liknande aktörer, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Demokratiska värderingar

En viktig faktor för att allmänhetens stöd till offentligfinansierat stöd till civilsamhället ska kunna upprätthållas är att detta stöd fördelas på ett ansvarsfullt sätt. Mottagare av sådant stöd ska uppfylla vissa minimikrav på kvalitet och samhällsnyttigt innehåll. Allt annat är att visa bristande respekt för demokratin och skattebetalarnas pengar.

Det är ett återkommande problem i Sverige att organisationer erhåller offentligfinansierat stöd trots att dessa haft exempelvis våldsbejakande eller islamistiska tendenser. Det har också förekommit att organisationer av nämnda slag uppmanat till lagbrott, inte ställt sig bakom demokratiska grundprinciper såsom yttrandefrihet, inte ställt sig bakom mäns och kvinnors lika värde, och så vidare. Även om regeringen Löfven tagit vissa åtgärder kring dessa problem behövs mer kraftfullt handlande. Alldeles för lite görs. Sverigedemokraterna vill därför att regeringen ska ta fram förslag kring hur regelverk och tillsyn ska kunna skärpas ytterligare så att våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer inte ska kunna erhålla offentligfinansierat stöd.

Demokrativillkor

Att skärpa tillsyn och regelverk så att dessa försvårar för våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer att dra nytta av den svenska civilsamhällespolitiken är avgörande. Sverigedemokraterna vill att polisen och övriga berörda myndigheter får ökade resurser och bättre metoder för att kunna samverka och implementera det arbetet. Vi vill särskilt understryka behovet av att grundligt se över vilka organisationer som får offentligfinansierat stöd. Våldsbejakande och icke-demokratiska organisationer ska inte kunna komma undan med att erhålla offentligfinansierat stöd genom att signalera en

viss värdegrund utåt samtidigt som den egentliga agendan är skild från denna uttalade värdegrund.

I november 2020 tillsatte regeringen en ny utredning (dir. 2020:113) för att ta fram skarpare demokrativillkor för statsbidrag till civilsamhället. Sverigedemokraterna välkomnar att regeringen signalerar en vilja till skärpning, men vi är på intet sätt övertygade om att de eventuella regleringar som kommer att följa av utredningen blir tillräckliga. Det är vidare problematiskt att regeringen inte har vidtagit skarpa åtgärder mot att statsbidrag fortsatt riskerar att gå till islamism och annan extremism under den relativt långa perioden fram till dess att utredningen är planerad att vara färdig i slutet av 2021 och sedan eventuellt leder fram till nya regleringar än längre fram i tiden.

Stöd till organisationer som inte längre uppfyller demokrativillkoren

En fråga som regeringen inte nämner i utredningsdirektiven är hur man ska hantera de fall där organisationer som har mottagit statsbidrag inte längre bedöms uppfylla de demokrativillkor som finns, vilket redan har skett på sina håll med de demokrativillkor som finns i dag och som vi lär få se mer av om det på riktigt införs nya skarpare demokrativillkor. Om statsbidrag under lång tid har delats ut till aktörer som inte längre bedöms bedriva en verksamhet i enlighet med den svenska demokratin måste konsekvenserna utredas av att dessa bidrag, potentiellt mycket stora ekonomiska belopp, har gått in i dessa organisationer. Detta är ett krav för att den svenska civilsamhällespolitiken ska kunna tas på allvar.

Kommunalt stöd till extremism

Regeringen har via utredningen i fråga inte heller på ett trovärdigt sätt beaktat frågan om offentligfinansierat stöd till extremism som utgår från kommuner och regioner. Sverigedemokraterna menar att det kommunala självstyret är viktigt att värna, men det är orimligt att det ska vara möjligt att sådant stöd genom den kommunala och regionala nivån delas ut till krafter som på statlig nivå har bedömts bidra till radikaliserings-, våldsbejakande extremism och liknande som kan anses utgöra ett säkerhetsproblem. Säpo har bland annat i sitt remissvar till *Demokrativillkor för bidrag till civilsamhället* (SOU 2019:35) konstaterat att inte bara staten utan även kommuner delar ut stöd till organisationer med kopplingar till extremistmiljöer och att detta bidrar till ökad radikaliserings- och våldsbejakande miljöers tillväxt.

Regeringen går inte till botten med problemet när man genom tilläggsdirektiv till utredningen (dir. 2020:117) endast verkar för en ”stödfunktion” för att ge kommuner råd på området. Sverigedemokraterna vill se förslag för att stoppa kommunalt och regionalt stöd till organisationer om det på statlig nivå har bedömts att dessa organisationer bidrar till radikaliserings-, våldsbejakande extremism och liknande som kan anses utgöra ett säkerhetsproblem. Det är en fråga som går bortom civilsamhällespolitiken och i förlängningen handlar om rikets säkerhet.

Muslimska brödrskapet i Sverige

I det svenska civilsamhället finns aktörer som kopplas samman med det islamistiska Muslimska brödrskapet (MB). Brödrskapets framfart i Sverige är av särskild betydelse att beakta politiskt. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) har i närtid uppmärksammat MB i studier – en granskning som är efterlängtd och välbehövlig. MB har funnits i Sverige sedan 1970-talet och organisationen är dessvärre i stabil tillväxt. Organisationen är inte bara aktiv i det svenska samhället utan i Europa i stort, där den främst etablerat sig genom olika organisationer som går under andra namn men som kan kopplas samman med MB. Det finns tecken på att även politiska företrädare i europeiska länder kan kopplas samman med MB. Organisationens mål i Europa baseras huvudsakligen på att tilltala muslimer som grupp snarare än majoritets-samhället, som är fallet i MB-aktivisternas ursprungsländer. Man strävar på lång sikt efter att bygga en islamisk stat, en utveckling som sker gradvis och delvis genom en viss form av anpassning till det europeiska värdsamhället.

Flera europeiska länder granskar och bevakar MB och dess europeiska grenar. Ett exempel är en rapport som den brittiske premiärminister David Cameron beställde 2014 för att öka den brittiska regeringens förståelse av MB och dess sammankoppling med extremism.¹

MB:s svenska gren är dock inte lika väldokumenterad. Att förstå hur rörelsen arbetar utan tillräcklig kunskap är särskilt svårt eftersom MB har en dold struktur förutomstående. MB kan beskrivas som ett andligt brödrskap med ett globalt nätverk snarare än en renodlad organisation. Detta har medfört en låg kunskapsnivå i ämnet, vilket också inneburit att MB:s olika grenar har lyckats etablera sig väl i Sverige.

Tydligaste tecknet på dess etablering i Sverige var möjligen när föreningen Islamiska Förbundet i Sverige (IFiS), som har sitt säte i Stockholms moské vid Medborgarplatsen, etablerades i mitten av 1990-talet. IFiS koppling till MB framgår bland annat av att IFiS i sina stadgar och policydokument anger en direkt koppling till Federation of Islamic Organisations in Europe (FIOE), en organisation som forskare som studerar MB i Europa kopplar till MB:s övergripande organisatoriska struktur på makronivå.² IFiS verkar vidare efter samma grundläggande mönster som MB i Egypten har gjort under flera år, enligt Aje Carlbom, docent vid Malmö universitet.³ Eftersom MB:s etablering i Sverige är relativt okänd, bör regeringen utreda MB:s etablering i landet.

Ekonomiskt stöd till Muslimska brödrskapet

Statliga aktörer som Myndigheten för stöd till trossamfund (SST), Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF), Folkbildningsrådet, Sida, och Allmänna arvsfonden har på olika sätt bidragit med ekonomiskt stöd till organisationer inom MB:s nätverk, men även kommuner är skyldiga till detsamma. Särskilt två organisationer inom MB:s nätverk, biståndsorganisationen Islamic Relief (IR) och studieförbundet Ibn Rushd (SIR) har varit betydande bidragstagare, men även Sveriges Unga Muslimer (SUM) är en organisation värd att notera.

¹ <https://www.gov.uk/government/publications/muslim-brotherhood-review-main-findings>.

² <https://www.msb.se/RibData/Filer/pdf/28456.pdf>.

³ <https://www.svd.se/kontroversiell-islamism-sprids-i-sverige>.

Utan att många förstår allvaret bidrar Sverige med offentligfinansierat stöd till MB:s huvudsakliga mål att bygga en parallell islamisk sektor i Sverige som grundar sig på en form av islamistisk identitetspolitik. De önskar skapa ett parallellt muslimskt civilsamhälle med en etablering av olika institutioner som skolor, vårdinrättningar, kulturcentra eller moskéer. Nätverket ägnar mycket tid åt att förhindra att muslimer i Sverige exponeras för mycket för västerländska normer och värderingar, varför de gynnas av en viss form av segregation i samhället. Detta är naturligtvis ingenting som gynnar svenska skattebetalare, varför regeringen snarast bör agera för att stoppa offentligfinansierat stöd till grupper som ingår i MB:s nätverk samt säkerställa att inte heller kommuner finansierar MB:s verksamhet.

Regeringen bör även utreda konsekvenserna av att organisationer som ingår i nätverket kring Muslimska brödrskapet redan har fått ta del av offentligfinansierat stöd.

Muslimska brödrskapet och terrorism

Det finns tydliga kopplingar mellan organisationer inom MB:s nätverk i Sverige och än mer extrema islamistgrupper såväl inom som utanför Sveriges gränser. Inte minst SUM har visat sig innefatta föreningar som har en salafistisk tolkning av islam, där ett antal medlemmar till och med deltagit i jihad efter att ha anslutit sig till terrorklassade organisationer. SUM är idag direkt eller indirekt påverkade av MB:s ideologi och har i likhet med övriga organisationer inom MB:s nätverk i Sverige ofta blivit tillfrågade i media när det gäller frågor som rör muslimer i Sverige. MUCF har tidigare fattat beslut om att avslå ansökningar om statsbidrag som SUM inlämnat med hänvisning till en rad kopplingar till våldsbejakande islamistiska miljöer. Det har likaså visat sig att pengar som donerats till MB sedan hamnat hos terrororganisationer i andra länder, bland annat genom IR. Flera av MB:s olika grenar är terrorklassade av ett antal länder.

Det råder inget tvivel om att rörelsen sedan länge har suspekta inslag, men för att tydligare se dessa samband bör regeringen tillsätta en opartisk och professionell granskning av MB:s kopplingar till terrorism. MB-kopplade SIR driver en lång rad olika studiecirklar i lokaler knutna till diverse muslimska organisationer i Sverige. På detta sätt lyckas de få bidrag för studieverksamhet som ofta rör utbildning i islam eller islamofobi. SIR arbetar på detta sätt aktivt med att öka MB:s inflytande i samhället samtidigt som man försvårar insyn i den egna verksamheten.

Inkonsekvent utdelning av statsbidrag

I Sverige finns en inkonsekvens i de bedömningar som görs av olika statliga aktörer när det gäller utdelning av bidrag till civilsamhället. Skillnaderna mellan de bedömningar som görs av Folkbildningsrådet och Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) visar på en tydlig inkonsekvens.

Under 2018 beslutade MUCF att avslå ansökan om statsbidrag från organisationen Sveriges Unga Muslimer (SUM) för att organisationen på olika sätt bedriver en verksamhet i strid med demokratins idéer. MUCF har dessutom återkrävt bidrag som har betalats ut till SUM. MUCF har därefter i en domstolsprocess fått rätt mot SUM i

den aktuella frågan, och även Kammarrätten i Stockholm kom fram till att SUM:s verksamhet inte sker i enlighet med demokratins idéer.

SUM har varit en medlemsorganisation i det muslimska studieförbundet Ibn Rushd (SIR) som i sin tur har erhållit mångmiljonbelopp i statsbidrag varje år via Folkbildningsrådet, detta erhöll man såväl före som efter det att SUM nekades fortsatta statsbidrag. Folkbildningsrådet menar att SIR lever upp till statens syfte med statsbidraget till folkbildningen om att stärka och utveckla demokratin, trots studieförbundets väl belagda kopplingar till det islamistiska Muslimska brödraskapet och trots att SIR under lång tid hade SUM som medlemsorganisation såväl före som efter det att SUM bedömdes bedriva en verksamhet i strid med demokratins idéer. Efter kammarrättsdomen begärde SUM utträde som medlemsorganisation i SIR, vilket beviljades först vid SIR:s förbundsstämma 2021.

Det är principiellt inte rimligt att en organisation med myndighetsuppdrag likt Folkbildningsrådet ger statsbidrag till en organisation som har medlemsorganisationer som av en annan myndighet och av domstol har bedömts bedriva verksamhet som inte är förenlig med demokratins idéer. Regeringen behöver återkomma med förslag till riksdagen för att denna inkonsekvens och dubbelhet tydligt ska kunna motverkas framöver.

Under juni 2019 överlämnade Demokrativillkorsutredningen betänkandet *Demokrativillkor för bidrag till civilsamhället* (SOU 2019:35) till regeringen. Betänkandet innehåller en rad förslag som exempelvis skulle kunna bidra till att skapa en mer konsekvent och enhetlig politik i Sverige gällande utdelning av statsbidrag. Utredningens betänkande är omfattande och innehåller många skarpa förslag. Det är av stor vikt för legitimiteten och trovärdigheten för den svenska civilsamhällespolitiken att utdelningen av statsbidrag blir mer konsekvent än i dagsläget.

Organisationer som underlättar illegala invandrares vistelse i Sverige

I den svenska civilsamhällespolitiken förekommer det att offentligfinansierat stöd delas ut till organisationer som medvetet gynnar illegala invandrares vistelse i Sverige. Det är inte rimligt att staten å ena sidan har myndigheter som ska verka för att utlänningar utan rätt att vistas i Sverige ska lämna landet, samtidigt som staten å andra sidan har andra myndigheter som finansierar organisationer som skapar incitament för och underlättar illegala invandrares uppehåll i landet. Det är av samma skäl inte heller rimligt att stöd från kommunal och regional nivå utgår till denna typ av organisationer. En sådan bakvänd politik underminerar polisens och andra myndigheters verksamhet; det är att stötta myndighetstrots, vilket Sverigedemokraterna ser som helt oacceptabelt.

Frågan om statligt stöd till den aktuella typen av organisationer blev omdebatterad exempelvis under maj 2020. Regeringen kommunicerade då ut i samband med en presskonferens att man ville satsa mångmiljonbelopp på civilsamhället för att hjälpa människor under coronakrisen, varav man hade illegala invandrare som en uttalad målgrupp för satsningen. Riksdagen bör istället verka för att organisationer i civilsamhället som skapar incitament för och underlättar illegala invandrares vistelse i Sverige inte ska kunna erhålla offentligfinansierat stöd.

Etniska invandrarorganisationer

I dagens Sverige, som kraftigt präglas av segregation, parallella samhällsstrukturer och slitningar till följd av en oerhört ansvarlös migrationspolitik, riskerar offentligfinansierat stöd till etniska invandrarorganisationer att underblåsa och förvärpa de mycket allvarliga problem som redan finns. Statsbidraget till organisationer bildade på etnisk grund delas ut av Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF). Sverigedemokraterna har länge har ställt sig kritiska till att sådana organisationer kan erhålla statsbidrag. Årligen handlar det om tiotals miljoner kronor som genom myndigheten går till olika etniska invandrarorganisationer, varav många kan kopplas till invandrargrupper i vilka många personer står utanför det svenska samhället sett till bland annat omfattande arbetslöshet med mera. För att som organisation ens vara aktuell för bidraget krävs att organisationen till övervägande del har medlemmar med utländsk bakgrund.

Även bidragsformer som styrs av andra förordningar och regler går i flera fall i praktiken till etniska invandrarorganisationer på ett sätt som riskerar att få samma negativa effekt som statsbidraget till organisationer bildade på etnisk grund. Statsbidraget till barn- och ungdomsorganisationer, som även det delas ut av MUCF, är exempel på ett bidrag som har många etniska invandrarorganisationer som mottagare, även om bidragets syfte i grunden är ett annat. Flera av organisationerna som mottar bidraget har precis som gällande statsbidraget till organisationer bildade på etnisk grund koppling till invandrargrupper i vilka många personer står utanför det svenska samhället på avgörande sätt. Det ska dock understrykas att många organisationer som mottar statsbidraget till barn- och ungdomsorganisationer inte har en etnisk inriktning. Sverigedemokraterna är således inte kritiska till detta statsbidrags existens i sig. Statsbidraget till organisationer bildade på etnisk grund vill Sverigedemokraterna dock snarast avveckla och vi vill även förhindra att andra former av statsbidrag går till motsvarande typer av etniska invandrarorganisationer.

Organisationer med vithet på agendan

I det svenska civilsamhället återfinns organisationer med ett slags öppen vänsterradikal agenda som fokuserar på ”vithet” men som mottar bidrag från staten genom svenska myndigheter. Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) är exempel på en myndighet som har i uppdrag att arbeta mot rasism och diskriminering, men som ändå delar ut bidrag till organisationer som framhårdar i saker som att grupper av en viss härkomst per definition är privilegierade och inte ens kan drabbas av rasism.

Ett tydligt exempel på en medialt upplyft organisation av det aktuella slaget som under årtal har erhållit stöd från olika statliga aktörer, inklusive MUCF, är Teskedsorden. Organisationen, som dock gick i konkurs under 2021, har varit en aktör med en vänsterradikal agenda som fokuserar mycket på vithet, vilket man har varit öppen med på sina olika plattformar. Organisationen har framhävt olika teorier kring vitt privilegium, vit skörhet, att rasism mot vita människor inte finns i Sverige samt att man som vit människa blir bemött bättre i alla delar av samhället i jämförelse med en icke vit person. Viktigt att påpeka är att det även finns andra organisationer med liknande inriktning som erhåller bidrag i dagsläget och som kan tas som exempel i

sammanhanget, så problemet är betydligt bredare än att handla om en enskild organisation.

Att det ser ut på det här sättet trots berörda myndigheters arbete mot rasism och diskriminering ger en bild av att det aktuella arbetet inte omfattar personer och grupper av en viss härkomst. Detta faktum riskerar att underminera sammanhållningen mellan olika grupper i samhället när myndigheter delar ut bidrag till organisationer för att de ska propagera för att vissa personer i kraft av sin härkomst inte kan utsättas för rasism och för att dessa är privilegierade på bekostnad av personer av annan härkomst. Organisationer med denna typ av skuldbeläggande av människor baserat på härkomst hade knappast fått statligt stöd om de inte hade haft en sådan politisk inriktning som är fallet. Sverigedemokraterna anser att alla olika former av rasism och diskriminering måste behandlas likvärdigt i statliga myndigheters ögon, och för att uppnå det behöver riksdagen agera.

Kriminella element och civilsamhällespolitiken

Ett problem i den svenska civilsamhällespolitiken som tydligare har hamnat på den politiska dagordningen på senare år gäller hur kriminella element utnyttjar offentligfinansierat stöd avsett för aktörer i det svenska civilsamhället. Polisen har påtalat risken för att ideella föreningar och stiftelser används för att tvätta pengar från kriminell verksamhet eller för att stjäla pengar från den svenska välfärden, och i slutet av 2020 gick man ut och varnade för att det saknas kontroll på inflödet till föreningslivet i de så kallade utsatta områdena i Sverige.

I samband med den mediala rapporteringen framhölls att det då fanns omkring 1 000 ideella föreningar bara i invandrartäta Södra Järva i Stockholmsområdet, varav många av dessa föreningar bedömdes ha en högst oklar verksamhet. Det framkom också att organiserad brottslighet var inblandad i verksamhet som kunde kopplas till statsbidragsberättigade studieförbunds verksamhet i just Järvaområdet, vilket blev en central del i den då omfattande samhällsdebatten kring fusk och bedrägerier som kopplades till statsbidraget till folkbildningen. Detta ledde i sin tur fram till att diverse åtgärder vidtogs i syfte att stävja fusket inom folkbildningen. Problemet är dock bredare än att det enbart kan kopplas till folkbildningens verksamhet – myndigheterna måste agera mot kriminella element inom ramen för hela den svenska civilsamhällespolitiken.

Att bekämpa organiserad brottslighet, klankriminalitet och liknande fenomen som dessvärre har fått växa sig starka i dagens Sverige är givetvis i första hand en uppgift för rättsväsendet, men med tanke på hur illa läget är i Sverige behöver hela samhällsapparaten mobiliseras. Bevisligen har organiserad brottslighet i Sverige försökt utnyttja resurser i ideella föreningar för egen vinning. Det är således viktigt att myndigheter och andra organ som delar ut statsbidrag till organisationer i civilsamhället ges de resurser och den kompetens som behövs för att inga statsbidrag eller offentliga resurser för övrigt hamnar i händerna på organiserad brottslighet, klankriminella eller liknande aktörer.

Sverigedemokraterna vill att regeringen snarast återkommer till riksdagen med förslag i syfte att förstärka arbetet med att förhindra att statsbidrag hamnar i händerna på brottslingarna. Vi vill se en civilsamhällespolitik som ligger steget före, i stället för ständigt steget efter som har varit kännetecknande för regeringen Löfven.

Jonas Andersson i Lingham (SD)

Aron Emilsson (SD)

Angelika Bengtsson (SD)

Cassandra Sundin (SD)